

For henved Halvdelen (10) er der ingen ledig Tid, nogle (4) have i den daarlige Tid kun halvt Arbejde, for de øvrige (9) er den ledige Tid for det meste kun 2 Maaneder.

Aarsindtægten er for Vestesyning i Reglen 450—750 Kr., for Benklædesyning 300—450 og for Herreskrædersyning i Almindelighed omtrent det samme. Som Tabel I udviser, er det kun en Tredjedel, der har over 500 Kr. i Aarsindtægt. Gjennemsnittet for hele Klassen er 4—500 Kr., nærmest det første Tal og altsaa ringere end for de Dameskrædderinder, der arbejde hos Familier, men meget bedre end for de øvrige Dameskrædderinder, navnlig ogsaa deri, at næsten ingen er helt daarlig stillet. Kun 2 af de 23 maa nøjes med 300 Kr. eller derunder.

Kun 2 af 21 have havt Vanskelighed ved at faa Arbejde.

Overarbejde betales med samme Pris som andet Arbejde, da der arbejdes efter Akkord.

Lønnen er snarest nedadgaaende for Benklæder, men stegen for Veste.

Der konkurreres med Mænd, som i Reglen faa bedre Betaling. „For en Kvinde skal 1,50—2 Kr. være god Betaling for et Par Benklæder, en Mand faar i Reglen 1—2 Kr. mere“.

For øvrigt er der vel ingen Tvivl om, at naar Herreskrædderinder ere, den bedst lønnede Klasse af Syersker — eller dog den Klasse, der faar den største Pengeløn — da skyldes det den Omstændighed, at Kvinden her er trængt ind paa Mandens Arbejdsmarked. Som Exempel paa Bevægelsen kan anføres: En Dameskrædderinde, der som saadan havde tjent 300 Kr. aarlig, men ikke kunde faa Arbejde, lærte at sy Herreveste og tjente da henved 500 Kr. aarlig.

Kaabsyersker have en meget forskellig Løn. Enkelte kunne tjene 4 Kr. daglig, en Tredjedel af dem har 2 Kr. og derover, men Halvdelen har 1 Kr. og derunder. Forklaringen af den store Forskjel ligger tildels deri, at de, som sy for de store Etablissementer, benytte Medhjælpere, der lønnes daarlig, medens de selv paa denne Maade skaffe sig en god Dagløn. Adskillige ere nødte til at være Medhjælpere, fordi de ikke eje nogen Symaskine. En anden Aarsag til stor Lønningsforskjel, der gjør sig stærkt gældende i dette Fag, er Modsætningen mellem fine Varer og Godtkjøbsvarer. Arbejdslønnen for de sidste er presset ned til det mindst mulige.